

Magyar államférfiak üdvözlő távirata a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság vezetőihez

Dob István, az Elnöki Tanács elnöke és Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, a Forradalmi Munkás-Paraszt kormány elnöke, Korea felszabadulásának 19. évfordulója alkalmából az alábbi üdvözlő táviratot küldték Kim Ir Szennek, a Koreai Munkapárt Központi Bizottsága elnökének, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsa elnökének és Coj Jen Gen-nek, a KNKD Legfelsőbb Népi Gyűlése Elnöksége elnökének:

»Kedves elvtársak!

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság nagy ünnepe, Korea felszabadulásának 19. évfordulója alkalmából a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, kormánya, az egész magyar nép és a magunk nevében jókívánságainkat és üdvözlőnköket küldjük Önöknek és a testvéri koreai népnek.

A magyar nép őszintén örül azoknak a sikereknek, amelyeket a testvér koreai nép szocialista építésében elért. Népünk nagy figyelemmel és teljes együttérzéssel kíséri hazafias erőfeszítéseiket, amelyeket Korea békes egyesítése érdekében tesznek.

Nemzeti ünnepünk alkalmából további sikereket kívánunk a testvéri koreai népnek a szocializmus építésében, a koreai nép, a szocialista országok közössége és a béke ügye javára.

*

Péter János, a Magyar Népköztársaság külügyminisztere is táviratban fejezte ki jókívánságait Pak Szon Csolnak, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminiszterének.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa ugyancsak táviratban köszöntötte az Egyesült Koreai Szakszervezetek Központi Bizottságát.

A Minisztertanács tájékoztatója Szegeden

A Minisztertanács tájékoztatóra hívta össze Szegeden Debrecen, Miskolc, Pécs és Szeged megyei jogú városok, valamint Baranya, Borsod-Abaúj-Zemplén, Csongrád és Hajdú-Bihar megye tanácsa végrehajtó bizottságának elnökhelyetteseit.

A tanácskozáson — melyen részt vesz Lugosy Jenő művelődésügyi miniszterhelyettes is —, a kulturális politika időszerű kérdéseit vitatják meg.

A Minisztertanács tájékoztatója a városi tanácsházban kezdte meg munkáját tegnap délelőtt, s ma fejezi be.

Az értekezlet résztvevői este megtekintették a Szegedi Szabadtéri Játékok Aida előadását.

„Olyan anyagiasságok vagyunk”

Nemrég egy sajtóankétion tanácsolta egy munkás e sorok írójának: »Ne írjanak annyit autóról, higgyék el, ez csak boszszantja a tisztességes dolgozó embereket. Ne táplálják maguk is azt a rossz szellemet, amely elég baj, hogy megvan nálunk. Már úgyis olyan anyagiasságok vagyunk...» A három pontot a mondat végére nem én tettem, hanem a felszólaló: egy sokat kifejező kézilírattal, mintegy azt mondván: mint a kapitalisták.

A közelmúltban Budapesten járt egy nagy nyugati lap munkatársa. Amikor meglátogattam, épp íróasztalomon volt egy hazájából újság, s benne egy »szenciació« leleplező cikk egy magas rangú közhivatalnokról. Ezt a közembert egy nagy konzern lefizette, hogy egy zsiros állami megrendelést neki juttasson, ez állt az újságban. Mutatom a cikket a kollégának, gondoltam, szegény, most majd zavarba jön. Ő ugyan nem. A világ legtermészetesebb hangján felelt: »Hja, most államtitkár, most kell meggagdagodnia, ha eddig még nem gazdagodott meg.« És aztán szép sorjában elmondta, hogy az az újság egy másik tokeerdekeltség orgánuma, s mert ez a pénzcsoport az állami megrendelésben hoppon maradt, most dühös. Ezért a leleplező cikk. Az az újságíró pedig, aki írta, minden valószínűség szerint megvesztegetett néhány alacsonyabb beosztású tisztviselőt, hogy szállítsanak bizonyítékokat a leleplezéshez. Mert hogy megvesztegetés, ha versenytárgyalás és állami megrendelés lesz, ez előrelátható, bizonyosra vehető.

Megvesztegetett államtitkár, megvesztegetett újságíró, megvesztegetett titkár, haragvó konkurrens, becsületbe gázoló újságíró — ugye, milyen távoli ez a világ. És ami nekem a leginkább szemembe ötlött,

hogy nyugati kollégám szenvtelenül, felindultság nélkül, pusztán regisztrálta a tényeket. Summazata pedig valami olyasmi volt: amit pénzért tesznek, az teljesen érthető, el nem ítéhető. Ez hamisítatlan kapitalista szemlélet.

Azt jelené ez, hogy kézilírattal kell elintéznünk azokat az aggályokat, amelyek minálunk jószándékból fellelhető, és valóságos tartalommal — ám tényleg végtelenségig — szóval tesznek bizonyos »visszásságokat? Nem, nem szabad. Hiszen az eszmei offenzíva fő értelme mindenképpen az, hogy általánossá tegyük a szocialista öntudatot és erkölcsöt, s az is ideológiai harc kérdése, hogy bizonyos, nyomokban fellelhető tüneteket ne bélyegezzünk kapitalistáknak, ha azok nem kapitalista tünetek, legfeljebb maradványok. Ezt, hogy maradványok, azért is hangsúlyozni kell, mert egyesek, mint valami új jelenséget róják fel az anyagiasságot, holott legfeljebb még nem pusztult ki.

Talán nem szükségtelen először is az alapvető, mélyreható elvi különbségre felhívni a figyelmet. Ez pedig az, hogy a szerzési vagy a kapitalizmusban meghatározott jelleggel a termelési eszközök magántulajdonban, tehát a munka nélkül — azaz mások munkájából — szerzett jövedelemben, vagyis a kizsákmányolásban fejeződik ki. Véletlenül, egyes esetekben, a népköztársaság törvényei ellen vétve, minálunk is ideig-óráig létezhet valami üzérkedő banda, fel nem fedezett feketézés stb. De hogy ez társadalmi méretű volna, ezt senki sem állíthatja komolyan. A lényeg tehát az, hogy minálunk bármennyit keres is valaki, jövedelmén nem alapíthat gyárat, bankot, azaz nem válhat kapitalistává.

Lehet, hogy iskolásnak hat ez a magyarázat, de nem felesleges azért, mert egyes

varjak azt kárognák, hogy az, ami nálunk van, a kapitalizmus restaurációja. Ezt, persze, csak az ihleti el, aki alapfokú ismereteknek is híján van.

Mi az valójában, amit anyagiasságnak neveznek, illetve amit överszármaztatásnak? Azt a jó és helyes törekvést is az anyagiasság skatulyájába tesszük bele, amelyik jobb és több munkával kíván nagyobb keresethez, magának és családjának jobb megélhetéshez jutni. Ez aztán éppenséggel nemhogy üldözendő, hanem nagyon is üdvözlendő jelenség: a szocialista öntudat jelenlétének bizonyos jele. Feltehetően helyes törekvés állami és vállalati szinten az anyagi érdekeltség elvének mind jobb érvényesítése, mert a közvetlen érdekeltség a szocializmus építésének nélkülözhetetlen hajtóereje. Míg tehát a munkátlan meggazdagodás — vagy a kapitalista tendencia, a jobb munkával jobb boldogulás szocialista tendencia. Alkotmányunkat sértenők meg, ha ezt elfelednénk.

A kommunisták kezdetől azt hirdették: a szocializmustól csak annak kell tartania, aki polgári életformán és szabadságon mások kizsákmányolásának a szabadságát érti. Ezt a szabadságot a szocializmus valóban nem ismeri el.

Csakhogy a polgári életforma mint jelszó általában nem ezt állította előtérbe, hanem a kényelmet, az összkomfortos lakást, a papucsot, a fürdőkádat és hasonlót. A kommunisták leleplezték, hogy a felsoroltakhoz azért tapadt jelzőként a polgári, mert jórészt a polgárság sajátja, pedig elvileg nincs köze a kizsákmányoláshoz. Azt mondtuk: éppen a termelész eszközök magántulajdonát akadályozza meg, hogy ezek a személyi tulajdonok, mint például a szép lakás, s ha úgy tetszik, az autó, általánosság legyenek, a dolgozó emberek osztályrésze legyen. Most pedig, nem is húsz évvel a felszabadulás és alig másfél évtizeddel a munkáshatalom kivívása után, ne tudnánk mit kezdeni egy olyan jelenséggel, amelynek eljövétélét előre láttuk, s amelynek bekövetkezéséért voltaképpen dolgoztunk és harcoltunk? A szocializmus legfőbb vonzójáról mondanánk le, a szocializmus nem is lenne szocializmus, ha az anyagi ösztönzöket félretennénk. Természetesen nagyon kell vigyázni arra, hogy az anyagi ösztönzők sehol se szerepeljenek kizárólagosan, hanem mindenütt járjanak szervesen együtt a tudatbeli ösztönzők erősödésével. Egyébként nem is mehet másképpen.

Vigyázni kell természetesen arra is, hogy az önzésnek, a haszonlesésnek, a mindent csak prémiumért vállalásnak, a szűk kapacitás teremtette helyzettel való visszaéléssnek és még sok más undorító jelenségnek a fellépte ellen következetes »harc folyjék, és sehol se mehessen jobban az ügyeskedő parazita és a dörgölőzőknek, a konjunkturalovagoknak és a strébereknek, mint a jószándékú, tiszta lelkiismeretű, a tudásukat rendszeresen továbbfejlesztő, szorgalmas dolgozó embereknek.

Aki pedig anyagiassággal vádol minket, az vagy nem lát tisztán, vagy szántsándékkal ködösít, hogy zavart keltsen. Semmi okunk sincs reststellkedni amiatt, sőt mi más módon mérhetők érzékenyebben munkánk gyümölcsét, hogy a dolgozó emberek jobban táplálkoznak, ruházkodnak, laknak, büttör, televíziót vásárolnak, külföldre is járnak üdülni stb., stb. Ez nem holmi falra festett ördög »a kapitalizmus restaurációjáról«, hanem reális tény a szocializmus felépüléséről.

Szántó Jenő

Az MTESZ jubileumi eseményei

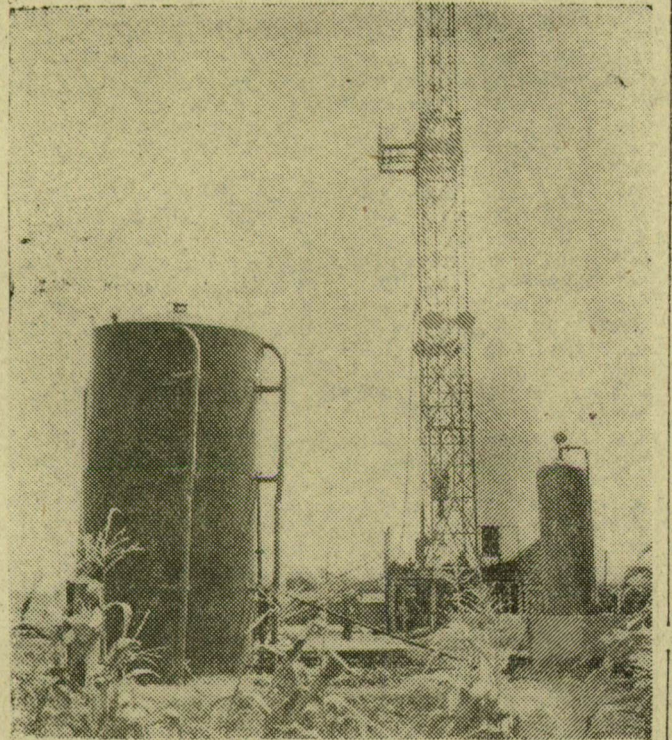
Országos tapasztalatcsere-értekezlet Faipari előadásorozat

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének vidéki titkársága tegnap, pénteken Szegeden rendezte meg az intéző bizottságok vezetőinek országos tapasztalatcsere-értekezletét, melyen rész vett és felszólalt dr. Turi István, az MTESZ főtítkárhelyettese is. A vitaindító előadást dr. Kolta János pécsi egyetemi tanár tartotta a szövetség új ügyrendi szabályzatának tervezetéről.

Az országos értekezlet mintegy ötven résztvevője igen élénk vita keretében tárgyalta meg az előterjesztett tervezetet. Többek között felszólalt dr. Jónás Klára, a veszprémi intéző bizottság titkára és dr. Erdélyi Ferenc, a szegedi intéző bizottság tagja. A hozzászólók egyetértettek a tervezettel, de több kiegészítő javaslatot tettek.

A tegnapi napon emlékezett meg megalakulásának 15. évfordulójáról a Faipari

Tudományos Egyesület szegedi csoportja a Juhász Gyula Művelődési Otthon nagyertermében. Dani Jánosnak, a FATE helyi elnökének megnyitóját dr. Schwartz Sándor egyesületi titkár szűk körű be az elmúlt években végzett munkáról. Szabó Dénes professzor, a soproni egyetem faipari karának dékánja a faipari mérnök-képzés és oktatás, Stróbl Kálmán, az Országos Erdészeti Főigazgatóság faipari főosztályának vezetője a fűrész- és lemezipar, Ripperger László, a KIP bütörpári főosztályának főmérnöke a bütörpári helyzetéről és fejlesztésének irányáról tartott előadást. Végül jutalmakat adtak át azoknak a FATE-tagoknak, akik kiemelkedő társadalmi munkát végeztek.

Új olajkút

Legutóbb az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt kutatócsoportja értékes eredményt ért el. A tröszt nemcsak Üllésen, hanem az attól 35 kilométerre fekvő Szank község határában is feltárómunkálatokat végzett. Teljes sikerrel. A szanki kútból ugyanis nagy erővel tört fel az olaj, s megkezdődött a próbaüzemelés. A napi termés bősége: 360 köbméter olaj. Képünk a szanki fúrótornyot ábrázolja

Sajtótájékoztató a Lipcsei Őszi Vásár előkészületeiről

Elfriede Wagner, az NDK budapesti nagykövetségének kereskedelmi tanácsosa pénteken tájékoztatta az újságírókat a szeptember 6-án nyíló Lipcsei Őszi Vásár előkészületeiről. Elmondotta, hogy a Lipcsei Őszi Vásáron 57 ország 6500 kiállítója 120 000 négyzetméteres területen mutatja be termékeit. Kerekén 80 országból várnak látogatókat, akik szakma szerinti csoportosításban ismerkedhetnek meg a fogyasztási cikkekkel, a műszaki használati tárgyak bő választékával. A szocialista országokból 15 000, a kapitalista gazdasági területekről 23 000 szakemberre számítanak. Ma-

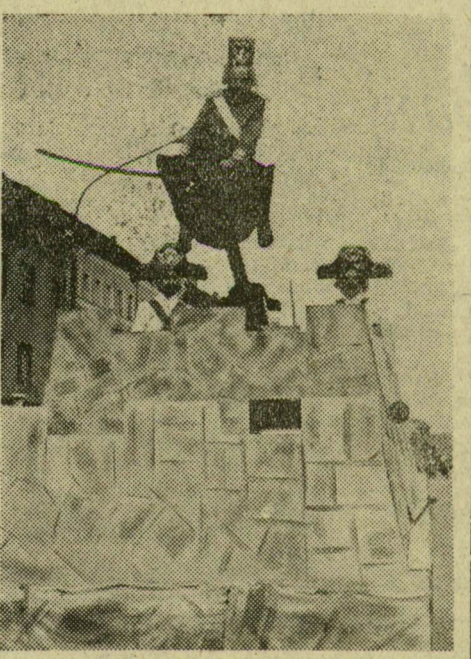
Közel ötvenezer ember nézte végig az augusztus 2-án megtartott ifjúsági karnevált, melyen a szegedi üzemek, vállalatok, intézmények 35 KISZ-alapszervezete vett részt. Az ifjúsági karneválnak Szeged életében hagyományai vannak. Az idei — az elmúlt évekhez hasonlóan — jól sikerült. Téma- és ötletgazdag produkciókat láthatott a közönség.

Tegnap, pénteken délután került sor a KISZ Szeged városi bizottságának az ifjúsági karnevált díjainak kiosztására. A közönség és a KISZ

Kiosztották az ifjúsági karnevált díjait

Szeged városi végrehajtó bizottsága véleménye alapján a vándorserleget a Gyufaipari Vállalat szegedi gyár-egységének KISZ-szervezete kapta. A KISZ-szervezet társadalmi munkában készítette el a Müchhausen báró kalandjainak legjellegzetesebb jelenetét.

Nehéz volt eldönteni az elsőbbség kérdését. A 35 felvonuló alapszervezet közül 18-at szinte azonos színvonalúnak ítélte a KISZ végrehajtó bi-

zottság. A felvonuló tabló értékét csupán az növelte vagy csökkentette, hogy az ábrázolt figurát milyen eszközökkel készítették el.

A KISZ Szeged városi végrehajtó bizottság különdíjat a textilművek KISZ-szervezete kapta a csigavontatva villamos tablóért. Ezenkívül 17 vállalat KISZ-alapszervezete — az Állami Áruház, az Ecset- és Seprűipari Vállalat, a Kenderfonó- és Szővőipari Vállalat, a MÁV szegedi igazgatósága, a Ládaipari Vállalat, a

Csongrád Megyei Húsipari Vállalat szegedi telepe, a Szegedi Viz- és Csatornaművek, a Szegedi Tervező Vállalat, a Szörme- és Bőripari Vállalat, az Állami Biztosító, a Patyolat Vállalat, a falemezgyár, a DÁV, a Szegedi Ruhagyár, a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat, a Minőségipari Csepőgyár szegedi gyárgyára — tárgyjutalomban részesült. Ezenkívül a felvonulást valamennyi résztvevője oklevelet kapott.